

Johan Adolf Ludwig Werner,
Versuch einer theoretischen anweisung zur
Fechtkunst im Hiebe,
Leipzig 1824

ORIGINAL

ENGLISH

POLSKI

**Das Fechten mit Säbeln
und geraden Waffen, ohne
Glocke und Stange, welches
besonders bei der Cavallerie
üblich ist**

**Fencing with sabres and
straight weapons without
complex guards, which is
common among cavalry.**

**Szermierka szabla oraz
prostą bronią bez złożonych
opraw, które to jest
popularnym wśród kawalerii.**

Wenn auch über diesen
Gegenstand im Wesentlichen
nicht besonders zu sagen ist,
indem bei den genannten
Fechtarten die ganze bisher
angehandelte Theorie der Kunst
dieselbe bleibt und alle darin
aufgestellten Regeln unverändert
dabei zu beobachten sind;
sowas werden doch in Beziehung auf
dieselbe einige Bemerkungen
nothig, die sich aus der Natur
und dem Bau der Waffen
ergeben, welche allerdings von
den früher beschriebenen
bedeutend abweichen.

Da dieselben dazu
bestimmt sind, mehr mit dem
Arm- und Faustgelenk zugleich,
als mit letzterem allein geführt
zu werden, so sind ihre Griffe,
besonders bei den Säbeln, nach
unten gebogen. Da keine Stange
das Gleiten der Hand verhindert,
so steckt man, um solches zu
verhüten, den Zeigefinger in den
oben am Gefäß befestigten Ring
oder Riemen; in Ermangelung
desselben aber schließt man die
Waffe ganz natürlich in die volle
Faust, so daß sich der Bügel über
den mittlern Knöchel der Finger
herabziehet. Es findet daher
außer dem Daumen, welcher
nach der Richtung der Klinge
gelegt wird, in Rücksicht der
übrigen Finger weiter keine
besondere Lage statt.

Even if there is
essentially nothing special to say
about this subject, since the
entire theory of the art dealt with
up to now remains the same for
the aforementioned art of
fencing and all the rules laid
down therein are to be observed
without change; however, a few
remarks are necessary in relation
to them, which are a result of
nature and construction of these
weapons, which certainly differ
significantly from those
previously described.

Since these are designed
to be wielded more together with
the arm and wrist joints, than
with the latter alone, their
handles, especially in sabers, are
bent downwards. As there is no
knucklebow to hinder the hand
from slipping. To prevent it, one
puts the index finger in the ring
or strap fastened to the top of the
hilt; Furthermore in the absence
of the loop, one closes the
weapon quite naturally in the full
fist, so that the handle is covered
by the middle knuckle of the
fingers. Therefore, apart from the
thumb, which is placed in the
direction of the blade, there is no
special position in regards to
other fingers.

Nawet jeśli nie ma w
zasadzie nic szczególnego do
powiedzenia na ten temat,
ponieważ cała teoria sztuki,
wyłożona do tej pory. Pozostaje
ona taka sama dla wspomnianej
sztuki szermierskiej i wszystkie
zasady w niej zawarte należy
przestrzegać bez zmian. Jednak
w stosunku do nich konieczne
jest kilka uwag, które wynikają z
charakteru i konstrukcji broni,
które z pewnością znacznie się
różnią od wcześniej opisanych.

Ponieważ zaprojektowano je tak,
aby można je było częściej
prowadzić jednocześnie
ramieniem i nadgastkiem niż
tylko ostatnim, ich rękojeści,
zwłaszcza w szablach, są
wygięte w dół. Ponieważ nie ma
kabląka uniemożliwiającemu
zsuwanie się dłoni, by temu
zapobiec, palec wskazujący
wkłada się w pierścień lub pasek
przymocowany do górnej części
oprawy.

Jednocześnie w przypadku braku
tegoż, broń chwyta się całkiem
naturalnie w pełnej pięści, tak że
oprawa układa się w kierunku
środkowych kłykci palców.
Dlatego poza kciukiem, który
jest ustawiony w kierunku
ostrza, nie ma szczególnej
pozycji dla pozostałych palców.

ORIGINAL

Die Fault ist dadurch hinlänglich geschützt; das Gelenk aber muß man durch Paraden, welche mehr mit der halben oder ganzen Stärke als durch den Bügel vollzogen werden, zu deden suchen. Will man sich jedoch das Festhalten der Waffe, ohne die Hand bis zum Erstarrten schließen zu müssen, einigermaßen vergewissern, so schlinge man den an jeder Hauwaffe des Cavalleristen befindlichen Faustriemen um die ganze Fault herum.

Die Klingen der Säbel haben stets einen Rücken und werden gewöhnlich nach der Spike zu, wo sie meistens zweischneidig sind, etwas breiter. Vermöge des Rückens sollen sie ein um so nachdrücklicheres Gewicht erhalten; und ihre zweifache Spitze ist darauf berechnet, die Waffe im ernstesten Kampfe sowohl zum Stoß als zum Hiebe benutzen zu können.

Die Angriffs- und Vertheidigungsweise ist ganz dieselbe, wie sie früher beschrieben worden ist.

Die Behauptung, als könne man mit dem Säbel nicht aus dem Gelenk schlagen, ist völlig ungegründet und wird durch regelrechte Versuche fattsam widerlegt. Kurze, Nachhiebe, und überhaupt das feine Schlagen, sind, der zurückgebogenen Spitze und des Mangels der Stange wegen, freilich nicht wohl zu bewirken; übrigens kann man aber ganz nach denselben Regeln fechten, die für den Gebrauch der gewöhnlichen Hauwaffe aufgestellt worden sind.

ENGLISH

Due to that hand is protected enough; the safety of the wrist, however, must be sought with parries, which are performed more with half or full strength than with the guard. However, if one wants to make sure that the weapon is held tight, without having to squeeze one's hand until it cramps, one loops the swordknot on each cavalryman's weapon around the whole hand.

The blades of sabers always have back spine and often broaden slightly close to the point, where they are usually double-edged. Due to the back ridge they have a more forward weight; and because of their double edged point, they are designed to be able to employ the weapon in real battle both to thrust and cut.

Method of attack and defense is the same as it was presented before.

The assertion that one can't swing a saber out of its wrist is completely unfounded and has been refuted by regular practice. Short ripostes and in general proper striking, due to the curved point and the lack of the guard, are certainly not easy to employ; Nevertheless, one can follow the same rules that have been drawn for the use of ordinary hand weapons.

POLSKI

W ten sposób dłoń jest odpowiednio chroniona. Jednak nadgarstek musi być osłaniany poprzez zasłony, które wykonuje się częściej połową lub pełną częścią silną niż oprawą. Jednakże, jeśli ktoś chce mieć pewność, że broń jest mocno trzymana bez konieczności ściskania ręki by ryzykować zakleszczenie, owijają się temblak wokół całej dłoni, przy każdej broni kawalerzysty.

Klingi szabli są zawsze poszerzone na grzbiecie i zwykle rozszerzają się nieco w kierunku sztychu, gdzie są zwykle obosieczne. Z racji grzbieta powinny ich masa jest wysunięta w przód. Ich obosieczny sztych został zaprojektowany tak, aby móc używać tej broni w prawdziwej walce zarówno do pchnięć jak i cięć

Sposób ataku i obrony jest taki sam jak został opisany poprzednio.

Przekonanie, że nie można ciąć szablą z samego nadgarstka jest zupełnie nieuzasadnione, co zostało dowiedzione regularną praktyką. Krótkie odpowiedzi oraz ogólnie pojęte dobre cięcia, wskutek pochylenia sztychu oraz braku złożonej oprawy nie są łatwe do wykonania. Niemniej można wykorzystywać te same, opisane wcześniej, zasady szermierki zwykłą bronią.

ORIGINAL

Jedoch erfordert eine Säbelklinge, um den Gegner leichter damit erreichen oder treffen zu können, ein weiteres Vorbeugen, oder Vortreten, weil bei derselben der Mittelpunkt des Schwunges näher nach dem Gefäß zu liegt, als folches bei geraden Klingen der Fall ist.

Bei der Auslage mit gebogenen Säbelklingen findet in Hinsicht der Richtung der Spitze natürlich eine Ausnahme von der früher darüber gegebenen Regel statt. Es befindet sich zwar die Spitze der Klinge mit dem Auge des Gegners in gleicher Höhe, allein es liegt solche, beim rechts Fechten, feitwärts über der rechten Schulter des Gegners, wobei sich beide Fechter oberhalb des Winkels, welchen beide Klingen durch das Anbinden bei der Auslage bilden, mit ihren rechten Augen hindurch sehen.

Die Meinung, daß mit dein Säbel gezogen oder gefchnitten werden müßte, und daß das nur durch Mithilfe des Armes bewirkt werden könne, ist ebenfalls falsch; denn es wird ja die schon an sich zurückgebogene Spitze durch den gekrümmten Arm nur noch weiter von der Blöße entfernt; und übrigens weiß ja auch ein Jeder, daß die Säbelklinge, eben weil sie krumm ist, weit mehr als die gerade schneidet; weshalb das Ziehen beim Hiebe offenbar überflüssig und unnütz wird.

ENGLISH

However, a saber blade requires further forward bending or stepping in order to effectively reach or strike the opponent. It is due to the fact that the center of the rotation is closer to the hilt than in the case of straight blades.

Considering the position with a curved saber blade, there is naturally an exception to the rule given earlier in regards to the direction of the point. Although the point of the blade is at the same level as the opponent's eye, However when fencing on the right it is put to the side over the opponent's right shoulder, where both fencers see each other with their right eyes over the angle that both blades form when they perform bind in the initial position.

The opinion that one must draw or slice with one's saber, and that this can only be done with the help of the entire arm, is also wrong. It is because that the tip, which is already brought back by itself, is only further removed from the opening by a curved arm. What is more, everyone knows that the saber blade, precisely because it is curved, cuts far more than the straight one; wherefore the pulling at the blow evidently becomes superfluous and useless.

POLSKI

Jednocześnie by trafić, czy sięgnąć przeciwnika ostrzem szabli, trzeba się bardziej pochylić bądź postąpić krok dalej. Dzieję się tak, ponieważ środek obrotu szabli jest bliżej jelca niż w przypadku broni z prostą klingą.

Jeżeli chodzi o pozycję sztychu z krzywą szablą, opisaną wcześniej, jest tutaj naturalnie pewien wyjątek. Mimo, że oba sztychy są ustawione tak samo, na wysokości oka przeciwnika, powinny one być ułożone w bok, nieco w kierunku prawego ramienia przeciwnika. Przy założeniu walki praworęcznych, jest on ułożony nad prawy bark przeciwnika, gdy przeciwnicy ustawieni w początkowym wiązaniu kling, widzą się prawym okiem nad kątem tworzonym przez ich broń.

Przekonanie, że szablą należy kroić lub przeciągać cięcia oraz, że da się to wykonać tylko przy pomocy całego ramienia jest także nieprawdziwe. Dzieje się tak, ponieważ sztych który jest i tak już odgięty do tyłu, jest tu jeszcze bardziej oddalany od otwarcia. Co więcej, jak powszechnie wiadomo, szabla, ze względu właśnie na swoją krzywiznę, będzie kroić dalej niż prosta klinga, dlatego ciągnięcie w chwili trafienia jest zbyteczne oraz bezużyteczne.